

כִּי אַנְּיָה רֹפֵאךְ.

על בריאות ורפואה מהברא יתברך

(1) ספר שמות פרק טו

- (כב) נִסְעָמֶשֶׁת אֶת יִשְׂרָאֵל מִימִם סֻוף נִצְאָו אֶל מִקְבֵּר שֹׁור נִילְכוּ שְׁלַשֶּׁת יָמִים בְּמִקְבֵּר וְלֹא מִצְאָו מִים:
- (כג) נִבְאָו מִרְתָּה וְלֹא יִכְלֹו לְשַׁתְּ מִים מִמְּרָתָה כִּי מִרְתָּה כְּמָה קָרָא שְׁמָה מִרְתָּה: (כד) נִילְנוּ הַעַם עַל מִשְׁהָה
לְאמֹר מָה גְּשֻׁתָּה:
- (כה) נִצְעָק אֶל יְהוָה וַיְהִי יְהוָה יָדַע עַז נִישְׁלָךְ אֶל הַמִּים נִמְתַּקְוּ הַמִּים שֶׁם לֹא חֲקָק וְמִשְׁפָּט וְשֶׁם גְּסָהוּ:
- (כו) וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֶל-לְבִיךְ וְהַיְשֵׁר בְּעֵינְיו פָּעָשָׂה וְהִזְמָתָה לְמִצְוָה וְשִׁמְרָתָה כָּל חַקְיוֹ כָּל
הַמִּשְׁלָה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּמִצְרָיִם לֹא אֲשִׁים עַלְיכָךְ כִּי אַנְּיָה יְהוָה רֹפֵאךְ:

(37) ספר נועם אלימלך - פרשת בשלח

אך נראה דבאמת זה החידוש יותר שהוציאנו מארץ מצרים דהנה בראית עולם היה מהמת שהשם יתברך ברוך הוא רצה להטיב לבוראים ואין הביריה החידוש נגד השם יתברך כי טבעו להטיב אבל יציאת מצרים שהכה השם יתברך את מצרים במכות מופלאות וזה נגד טבעית הבורא ברוך הוא כי מפני לא תצא הרעה אך מהמת שזה היה הטבה לישראל מה שהכה את מצרים ועיקר הטובה היה לישראל **עשה השם יתברך** נגד הטבעית להכותות אותן זה החידוש יותר גדול. וזה כל המהלך לא אשيم אך אין הכה אותן הלא מפני עליון לא תצא הרעה. זה אמר כי אני ד' רופאך ונמצא היה ההכה הזאת הטבה לישראל אבל להשים חילילה שום מחלת על ישראל זה בלתי אפשר כי מה הטבה יבא מזה וכ"ל:

(44) ספר קדושת לוי - דרוש לפורים

רק שעיל ידי החולי האדם נעשה כלי לקבל השפע בדרך כדרך בני אדם כשרוצים לעשות מכל קמן כלי גדול צריכה שבירה כו' השם יתברך ברוך הוא רוצה להשפיע לאדם כדי שייהי אדם יותר גדול גלל כו' צריך לשלהו לו איזה צרה או חוליה הס ושלם שהוא שבירת הכלים קטן שאחר כך יהיה יותר גדול וזה החולי נקרא קדרה שבזה נעשה כלוי גדול. וזה אומר חכמוני זכרונם לברכה אדם שופת את הקדרה ואחר כך נותן מים והקדוש ברוך הוא בתחילת נתן מים, פירוש חסדים דמים מרומים על חסד שכונתו על החסדים.

ואחר כך שופת את הקדירה, פירוש על ידי כוונתו להסדים מתקן הקדירה, דהיינו האדם שבא לו הזרה שעל ידי זה יהיה כלי גדול שייא Bi كلתו לקבל השפעתו וכוונתו הכל לטובה:

(57) ספר קול מבשר ח"ג - חודש אייר

זה ביאור הכתוב (בשלח ט"ו כו), כל מהללה אשר שמתי במצרים לא אשים عليك כי אני ה' רופאיך, כי המצרים, מהמת שהיו שטופי זימה ובגסות רוח נדמה להם כי הכל הוא מכוחם, ולא ראו אור בהיר בשחקים, כמו שאמר פרעה הראש שלהם, לי יאורי ואני עשיתני. והוא צריכים להמכות להראות להם ביטול דעתם הנפסדת, אשר כל כה שלבשר ודם - זולת כה הקב"ה - הוא Cain ואפס. אבל אתם, אחרי ראותכם את כל הניסים והנפלאות, איןכם צריכים עוד להמכות להראותכם כי אני ד', רק כאשר התבוננו רוממות הש"י, מילא תבינו שפלות עצמכם. וכדברי הרמב"ם (פ"ב מלהכות יסודי התורה), וזה כי אני ד' רופאיך, כי יתבונן בעצמו - זאת היא עיקר הרפואה לנפש היהודי.

ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא בתרא סימן מב

"כי אני יי' רפאה" (שםות ט"ו) ראי - תפות: אמן קו ימי רצון.